

Befejeződtek az ifjúsági napok

(Folytatás az 1. oldalról.)

junk arról a mintegy háromszáz rendezőről, szervezőről, aki mindent megtett a SZIN sikeréért. Igazán nem rajtuk múlott, hogy néhány meghívott művész — visszaélve a magyarországi szerződésük hiányosságával — utolsó pillanatban lemondta fellépését. És nem hibáztathatók azért sem, hogy De erről bővebben.

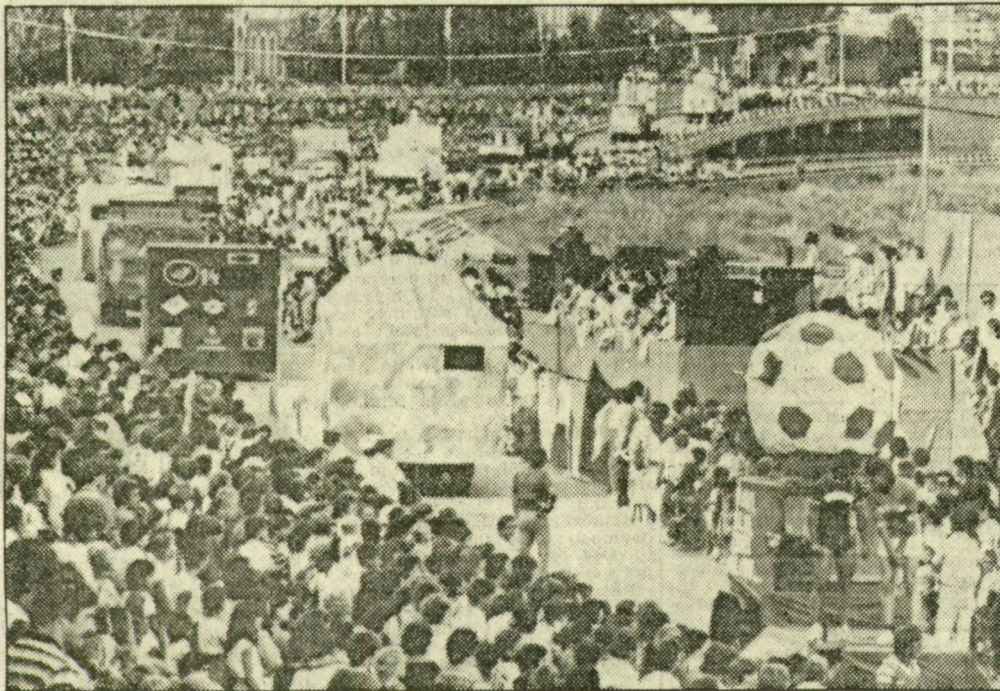
A rövid kritika első részét úgy érzem, sikerült megmagyarázni. Most következnek a második, miszerint „lehet takarítani...” Sajnos, ezzel megállapítással sem vitatkozhatunk, hiszen városunk központi terein, a Tisza-parti sétányon mindenki lát-

hatta, hányan „dolgoztak” a városgazdálkodás keze alá. Mit sem törődve a huszadik SZIN-hez illő ünnepi hangulattal, lumpenek tucatjai nyitottak szállodát a fák alatt. Tegyük hozzá, nem először, és sajnos, úgy tűnik, nem is utoljára. A jelenséget évek óta elintézzük azáltal, hogy nem jellemző, és sajnos nem tehetünk ellene. Nos, bármennyire is csupán a résztvevők kis töredékét teszik ki a „mű-punkok”, a SZIN megítélését egyre inkább meghatározza viselkedésük. Hallottam olyan szelőséges véleményt is, miszerint „ez az egész a város lejáratása”. Mondom, a vélemény szélsőséges. De nem egyedülálló. Megnyugtató azért írjuk le, komolyabb

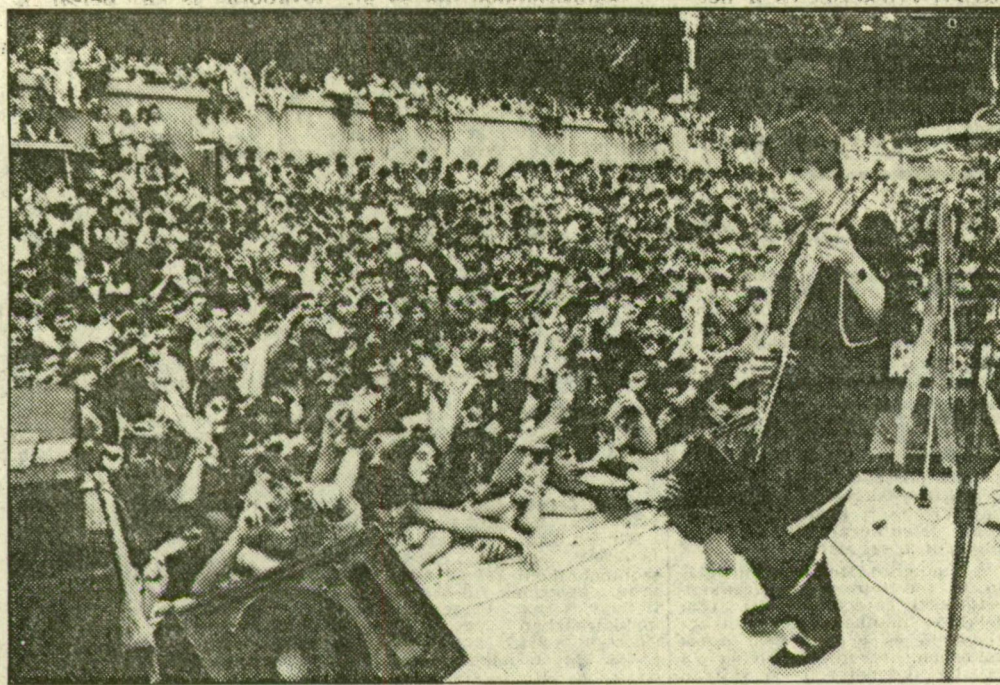
baj nem történt. „Csak” ittak, „csak” szipóztak; „csak”... de ezt látta az egész város.

Írásom végére érve bevaló, most nem értékelni, csupán tudósítani akartam a SZIN-ről. Később erre a rendezvényre egyébként is visszatérünk lapunkban, mert az ifjúsági napok ma már közügy. Tehát most ne várjon senki gondokat lebirkózó javaslatokat. Annyit azért le kell írni — a dolgok mai állása szerint SZIN jövőre is lesz, bármennyire is elterjedt a városban a megszüntetés híre. S hogy milyen lesz? Erről inkább majd akkor.

Bátyi Zoltán

Harmincegy produkció vonult fel a Tisza-parti karneválnál

Ezreket vonzott szombat délelőtt a Prognózis-koncert

A népművészeti vásár sikere vitathatatlan

Nagy László felvétel

„Nehéz emberek”

EGY ELŐADÓ A MŰVELŐDÉSELMÉLETI NYÁRI EGYETEMRŐL

(Az azt mondom: ifjúság — sok rossz dologra gondolok. Mostanában pláne. Személyiségzavarokról, alkoholoról, kábítószerrel, beilleszkedési képtelenségről beszéltek velük kapcsolatban a pedagógiai nyári egyetemen. A művészeti és pszichológiai napokon, és a következő héten ugyanerről fogunk — a művelődéseméleti nyári egyetemen. Ha kinézek az ablakon a Stefániára, az ifjúsági napok másnapos-kötyögős vendégeire...

A közös gonddal árnyékos napokban egy fénysugar: Balogh Tibor egyetemi docens a pozitív devianciáról beszél holnap délelőtt a művelődéseméleti egyetemen.)

— Ilyenről még nem hallottam.

— Ha valaki nem tesz eleget a ténylegesen vagy formálisan létrehozott és nyilvánossá tett szabályoknak, előírásoknak, elvárásoknak — normaszegő, deviáns magatartást tanúsít. De nem biztos, hogy ez valószínűsíti a veszélyt jelent a társadalom számára. Elég, ha a többiek veszélyesnek tekintik. Vagyis a „normálistól”, az átlagostól, a szokványostól való pozitív eltéréseket is devianciaként könyveljük el.

— Ők a „nehéz emberek”?

— Igen. Az átlagostól különböző eredetiségre ugyanúgy pszichés egyensúlytalanság vállalása, az ambíciózusság, a nyitott szelleműség, a hivatalos elkötelezettségtől való tartózkodás jellemző, sőt — francia eredetű meghatározás szerint — „baloldali intellektus”, mint azokra, akiket deviánsnak tekintünk.

— Latinovitsra gondolok...

— Persze. Tudjuk, hogy az ő mindennapi emberi gesztusait tartották sokan deviánsnak, megnehezítve művészi útkeresését, amelyet annyira konfliktushoz vezetett. De sok más mű-

vészre, költőre, tudósra is gondolhatunk, az úgynevezett „korán jött”, „lőreszaladó” személyiségekre.

— Jobban járnánk, ha elutasítás helyett megérténnék őket?

— Univerzális megértésre nem jó törekedni, ez nem mindig a különböző értékek elfogadását jelenti, hanem elvetelenséget. Talán pontosabb olyan értékrend kialakítása, s ezek alapján való társadalomirányítás, ame-

lyekkel a lehető leggyorsabban elérhető a kisebbséget, a keveseket jellemző, kreativitással párosult eredetiség, teljesítmény elfogadása és vállalása. Ilyen kevesek mindig lesznek. A mindenkori hatalomnak nem annyira toleránsnak kellene lennie irántuk, inkább föl-készülnök. Nyitottnak az eredetiség és az alkotóképesség iránt.

Sulyok Erzsébet

Búcsú Algyőn

Az algyői búcsú a Bartók Béla Művelődési Központ rendezte tegnap az olajjáról híres peremkerületben. Messzi vidékről érkeztek hagyományörző népi együttesek. A szomszédos Jugoszláviát csantavéri táncosok képviselték. A nagymányokiak a német nemzetiség folklorját mutatták be. A giccs is — mint ilyenkor kilenc táncscsoport mellett

fellépett Szurdi Zsolt, a népművészet mestere is. A programot Lele József néprajzkutató állította össze. Természetesen talált szórakozást mindenki a kulturális műsoron kívül is. Nem hiányzott a hinta, a céllövölde sem, de volt persze lacikonyha, bizzu és tömény folklórját mutatták be. A giccs is — mint ilyenkor kilenc táncscsoport mellett

Leleményes kosárfonók

Még a szakmajegyzékből is törölték a kosárfonást, olyannyira megcsappant az elmúlt években az ősi mesterséghez értők száma. Nehéz helyzetbe került az ikervári Kosárfonó Háziipari Szövetkezet is: a jelenlegi ötéves terv készítése során kiderült, hogy jelenlegi 180 dolgozójuk közül 1990-ben csupán ötvenen hajtogatják már a fűzveszőt. Árbevételüket csökkentik a nyomott piaci árak is, ezért módosították az alapszabályt, új vállalkozásokba fogtak, s így a tavalyi 13 millióval szemben erre az évre 40

millió forintos árbevétel tervezhettek.

Gyakorlatilag beruházás nélkül varrodát létesítettek, ahol kooperációban nyugati bér munkát végeznek, s be-dolgozók foglalkoztatásával lakberendezési faárú készítő részleget hoztak létre. Itt függönykarnisokat, polcokat, állólámpákat és lépcsőkorlátokat gyártanak korszerű technológiával, és saját tervezésű termékeik egy részét maguk értékesítik. A szövetkezet alapítói ugyanakkor remélik, lesz még a mainál nagyobb keletje is a fűz-veszőből készített szép termékeknek, s nagyobb von-zása a volt szakmának.

Könnyezett a bálkirálynő

Annyi csinos és bájos nő még talán soha nem jelent meg a boszorkánybálon, mint pénteken éjszaka a Tisza Szállóban. Sokan kárpótolni akarták magukat az elhalasztott Miss Magyarország szépségverseny elődöntője miatt. Ez ugyancsak a koncertteremben lett volna, de egy nappal később, szombat este. Nos, pénteken eljöttek a feketék, szökek, vörösek, a karcsúak és molettek, a tinédzseres és a korosabb hölgyek. Igaz, a versengésben csak a 16–26 éves korosztály mérhette össze bajait. Azonban ez nem izgatta a negyveneseket, hiszen közülük többen feltűntek a nevezési számokat. A modern divat, a ruhaköltemények és a varázskezü kozmetikusok lát-szólag eltüntették a generáció közötti különbséget.

A péntek éjszaka forgatókönyvét a hagyomány írta. Már a szálloda előcsarnokában a rendezők — a Volán Utazási Iroda, az Alföld Tours és a Hungarohotels — fémkorongokat osztogattak. Elegáns mozdulattal ezeket a nevezési számokat a hölgyek a ruhájukra tűzheték. Voltak, akik míg asztalukhoz értek, többször is levették, majd ismét feltették. A hatodik boszorkánybálra kevesebb külföldi turistacsoport érkezett, mint amennyit a határon túli vendégek érkezésétől remélik a szervezők, hogy egyszer a szegedi városi bál megközelíti a füredi Anna-bál színvonalát, amelyet szintén ezen a hétfőn tartottak, de

Tóth Adrienn (Budapest) a legbájosabb

már a 161. alkalommal. Szó mi szó, egyelőre még nem vetélkedhet a Tisza-parti bájos nők seregszemléje a Balaton-vidékivel — leg-alábbis ami a külföldiek érkezését illeti. Szépség-ből és a mesterszakácsok finom falataiból azonban nem volt hiány.

Amint közeledett az éjféli, a férfiak egyre lázasabban keresték az est asszonyát. A közönség szavazata juttatta a legszebb hat nőt az elődöntőbe, közülük választotta ki a kilenc tagú zsűri a királynőt és udvartartását. Ezúttal négy hölgy is bekerült a bíráló bizottságba, de

gül is a férfiak voksai döntöttek. Ott voltak a bálon a budapesti manekenek is, akik az ipari vásár divatbemutatóin szerepeltek, de ők nem neveztek be a versenybe. Am a legszebb boszorkány így is fővárosi lett. Elsőprő főlénnyel a 21 éves Tóth Adrienn választották szépségkirálynőnek. Amikor a harmóniájában lebilincselő teremtés meghallotta a döntést és a közönség óvációját, elérkezé nyúlt, könnyezett. „Nem számítottam erre” — mondta később. Most járt először Szegeden, hogy a várost megcsodálja. Így péntek éjszaka öt csodáltak a férfiak. Nem túlzás, de az eddigi boszorkányok legbájosabb győztese Tóth Adrienn. Testarányait nem titkolta: 168 centi magas, a mell- és csípőbőség 90 centiméter, ehhez képest a dereka mint a „darázsé”, 60 centiméter. Foglalkozása adminisztrátor, de képzőművész szeretne lenni. Naponta két kilométert úszik, négy kilométert fut, egy órát tornázik. Ez a legfontosabb kozmetikum. Jutalma a boszorkányseprű mellett egy bécsi utazás — és győzelmével bejutott az országos szépségverseny döntőjébe. Udvarhölgyei szegedi kislányok: második Könyu Edit 18 éves óvónő, és hasonló korú a harmadik helyezett, Török Rita gimnazista.

Azok a férfiak, akik nem nyugodtak a zsűri ízlésébe, reggelig kereshették a végzet asszonyát.

H. M.